

ספורי הזוהר

בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מְלֻקֵט מִכָּל סִפְרֵי הַזּוֹהַר הַקּוֹדֶשׁ

לְתַנּוּא הַאֲלוּקֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זַע"א

אור הזוהר - ספורי הזוהר

גליון 54

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

0527651911 להפצה בחינם ולתרומות:

נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל

(זוהר ויקרא ו' ע"א וע"ב וחי' ע"א)

אמר, כל מה שאמרו החברים יפה ונאה, אבל אוי לדור כשהרועים אין נמצאים, והצאן סוטים והולכים, ולא יודעים לאיזה מקום הולכים, לא ימינה ולא שמאלה. ודאי שפסוק זה צריך להפיר, וכלם גלויים לאותם שרואים בדרך התורה בדרך אמת.

בא ראה, בכל הגליות שגלו ישראל, לכלן שם זמן וקץ, ובכלן היו ישראל שבים לקדוש ברוך הוא, ובתולת ישראל היתה שבה למקומה, באותו זמן שגזר עליה. ועכשו בגלות האחרונה הזו אינו כך, שהרי לא תשוב כך כמו בפעמים האחרות. והפסוק הזה מוכיח, שכתוב "נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל". נפלה ולא אוסיף להקימה לא כתוב.

משל למלך שרגז על הגבירה וזרק אותה מהיכלו לזמן ידוע. כשהיה מגיע אותו זמן, מיד הגבירה היתה נכנסת ושבה לפני המלך, וכן פעם אחת ושתיים ושלוש פעמים. לפעם האחרונה התרחקה מהיכל המלך, והשליך אותה מהיכלו לזמן רחוק. אמר המלך, הפעם הזו אינה כשאר הפעמים שהיא תחזור לפני כן, אלא אני אלך עם כל בני היכלי ואבקש אותה.

רבי אחא היה הולך בדרך, והיו עמו רבי יהודה. עד שהיו הולכים, אמר רבי יהודה, זה ששנינו בתולת ישראל, בתולה שהתברכה מן שבע (מישראל), שנקראת בת שבע, ופרשה בכמה מקומות. ובתולה למטה ירשה שבע ברכות בגללה. והרי כתוב, "ואתה בן אדם שא קינה על בתולת ישראל", ודאי עליה נאמר, על כנסת ישראל. וזה קשה מהכל, שכתוב (עמוס ה) "נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל". וזה שאמרו כל החברים בדבר זה הוא יפה. אבל אם הפרשה נאמרה בדרך של נחמה, היינו אומרים כך, אבל בקינה הזו נאמר, והרי הכתוב מוכיח כך.

אמר לו, ודאי כך זה, והרי היה קשה לי אותו דבר יותר מהכל, ובאנו אל רבי שמעון בחשכות פנים. אמר לי, ממראה פניך נודע מה שבלבך. אמרתי לו, ודאי שפני ולבי שוים. אמר לי, אמר לי דברך. אמרתי לו, כתוב "נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל". מי שיש לו רגז באשתו ויצאה ממנו, לא תחזור לעולמים. אם כך, אוי לבנים שגרשו עמה. אמר לי, ולא מספיק לך מה שאמרו כל החברים? אמרתי, הרי שמעתי דבריהם, שהיו מאהבה, ולא מתישבים בלבי.

וַיֹּאמֶר, (ישעיה נב) "הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפֶר קוֹמֵי שְׂבִי יְרוּשָׁלַם". כְּמִי שְׂאוּחֵז בְּיַדִּי חֲבֵרוֹ וַיֹּאמֶר: הַתְּנַעֲר, קוֹם! כִּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵאָחֵז בָּהּ וַיֹּאמֶר: הַתְּנַעֲרִי, קוֹמֵי!

אָמַר לוֹ רַבִּי אַחָא, וְכִךְ כָּל אוֹתָם בְּנֵי הַיִּכְל הַמְּלָךְ פּוֹתְחִים בְּלָשׁוֹן זֶה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם ט) "קוֹמֵי אוּרֵי כִּי בָּא אוּרְךָ", הֲרִי הַמְּלָךְ כָּאֵן, וְדַאִי שְׁאָז הוּא הַכְּבוֹד שְׁלָהּ, וְשִׁמְחַת הַכָּל כְּשֶׁהַמְּלָךְ מִתְּפִיס עִמָּה. כְּתוֹב (מלכים-א א) "וַתִּבֹּא בֵּת שֶׁבַע אֶל הַמְּלָךְ הַחֲדָרָה", כְּמוֹ זֶה, בְּכָל אוֹתָן הַפְּעָמִים הִיא בָּאָה אֶל הַמְּלָךְ וְעוֹמְדַת לְפָנָיו. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (מלכים-א א) "וַתִּבֹּא לְפָנֵי הַמְּלָךְ", וַתַּעֲמַד לְפָנֵי הַמְּלָךְ. אֲבָל בַּפֶּעַם הַזֶּה לֹא כָךְ, אֶלֶּא הַמְּלָךְ יֵלֵךְ אֵלֶיהָ וַיִּתְּפִיס עִמָּה וַיֵּשֵׁיב אוֹתָהּ לְהִיכְלוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב "הִנֵּה מִלְכָךְ יָבֵא לָךְ", וְדַאִי, וְלֹא אֶת אֱלֹיו. יָבֵא לָךְ, לְפִיס אוֹתְךָ. יָבֵא לָךְ, לְהִקִּים אוֹתְךָ. יָבֵא לָךְ, לְהַשְׁלִים אוֹתְךָ בְּכָל. יָבֵא לָךְ, לְהַכְנִים אוֹתְךָ לְהִיכְלוֹ וּלְהַזְדַּוֵּג עִמָּךְ זְווג עוֹלָמִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "וְאַרְשִׁתִּיךְ לִי בְּאַמוֹנָה".

עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, פָּגַשׁ בָּהֶם רַבִּי אַבָּא. אָמְרוּ, הֲרִי בַעַל הַחֲכָמָה בָּא, נִקְבַּל פָּנֵי הַשְּׂכִינָה. כְּשֶׁקָּרְבוּ אֱלֹיו, הִשְׁתַּמֵּט מֵהֶאֱכָף שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב עָלָיו, וַיֵּרֵד אֵלֶיהֶם. פָּתַח וַאֲמַר וְכוּ'.

קָמוּ וְהָלְכוּ אַחֲרֵי רַבִּי אַבָּא שְׁלֹשָׁה מֵיָלִין.

כְּשֶׁהָיָע אֵלֶיהָ, רָאָה אוֹתָהּ שֶׁהִיָּתָה שׁוֹכְבַת בְּעֶפֶר. מִי רָאָה אֶת כְּבוֹד הַגְּבִירָה בְּאוֹתוֹ זְמַן וְאֶת בְּקָשׁוֹת הַמְּלָךְ כְּנִגְדָּה, עַד שֶׁהַמְּלָךְ אוֹחֵז אוֹתָהּ בְּיָדוֹ וּמְקִים אוֹתָהּ, וּמְבִיא אוֹתָהּ לְהִיכְלוֹ, וְנִשְׁבַּע לָהּ שֶׁלֹּא יִפְרֵד מִמָּנָה לְעוֹלָמִים וְלֹא יִתְּרַחַק מִמָּנּוּ.

כִּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - כָּל זְמַן שֶׁכְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹת, כְּשֶׁהָיָה מְגִיעַ הַזְּמַן, הִיא בָּאָה וַחֲזָרַת לְפָנֵי הַמְּלָךְ. וְעַכְשָׁו בְּגָלוֹת הַזֶּה לֹא כָךְ, אֶלֶּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵאָחֵז בְּיַדֶּיהָ וַיִּקִּים אוֹתָהּ וַיִּתְּפִיס עִמָּה וַיֵּשֵׁיב אוֹתָהּ לְהִיכְלוֹ. וּבֵא תִרְאֶה שְׁכָךְ זֶה, שֶׁהֲרִי כְּתוֹב "נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוֹם", וְעַל זֶה כְּתוֹב (עמוס ט) "בַּיּוֹם הַהוּא אֶקִּים אֶת סֶכֶת דָּוִד הַנִּפְלֵת". הִיא לֹא תוֹסִיף קוֹם כְּמוֹ בַּפְּעָמִים הָאֲחֵרוֹת, אֲבָל אֲנִי אֶקִּים אוֹתָהּ. וְעַל זֶה כְּתוֹב, "בַּיּוֹם הַהוּא אֶקִּים אֶת סֶכֶת דָּוִד הַנִּפְלֵת", אֲנִי אֶקִּים אֶת סֶכֶת דָּוִד. מִי זֶה "סֶכֶת דָּוִד"? זֶה בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל. "הַנִּפְלֵת", כְּמוֹ שְׁכָתוֹב "נִפְלָה". וְזֶהוּ כְּבוֹדָהּ שֶׁל בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל וַתִּשְׁבַּחְתָּהּ, וְזֶה לְמַדְנּוּ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְדַאִי דְבַרְתָּ עַל לְבִי וְהִתְיַשְׁב, וְזֶהוּ בְרוּר הַדְּבָר. וְזֶה הוֹלֵךְ כְּמוֹ דָּבָר אֶחָד שֶׁשִּׁמְעֵתִי וְשִׁכַחְתִּי, וְעַכְשָׁו הִרוּחִתִּי אוֹתוֹ. שְׁשָׁנִינוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַכְרִיז עַל כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל

בזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי
תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו.

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֵרְעוֹ
«מְנוּסָב נַגְוֵי מִדְּוֵן»
«סְפִירֵי רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֵּר יוֹחָאי»
נִסְתָּה הַתּוֹרָה הַסּוֹסֵבֵל רַבִּי שְׁלום יְהוּדָה גֵּרָאָם שְׁלִיטָא
נְשִׂיא סַפְעֵל הוֹוֵדָה הַעוֹלָמוֹ
«מַעֲלַת לִכְבוֹד הוֹוֵדָה»
«מְנוּסָב נַגְוֵי מִדְּוֵן»

יֵאָמַר עַ' מְנוּסָב הוֹוֵדָה הַעוֹלָמוֹ.
דְּרָל לְכִישׁ 24/8 נְדִיָּק מִת שִׁישׁ
טֵל 054-8436734

אָז לְשִׁכְבֵּל וְלִחְסִין לְחֵבֹת תּוֹרָה וּדְיָאֵת שְׁטִים בְּעִינֵים

